

UGOVOR
između
Vlade Republike Hrvatske
i
Vlade Republike Turske
o znanstvenoj, tehnološkoj i visokoškolskoj suradnji

Vlada Republike Hrvatske i Vlade Republike Turske (u dalnjem tekstu "Ugovorne stranke")

Cijeneći važnost znanosti, tehnologije i visokoškolskog obrazovanja u razvoju uspješnih nacionalnih gospodarstava i društava;

Uvjereni u značaj promicanja, u najvećoj mogućoj mjeri, znanja i spoznaja na području znanstvenih, tehnoloških i visokoškolskih dostignuća obiju zemalja;

Uvjereni da će međunarodna suradnja na ovim područjima učvrstiti prijateljske veze i razumijevanje između dvaju naroda;

Uvjereni u potrebu daljenjeg obostranog razvoja znanstvene, tehnološke i visokoškolske suradnje

Uvažavajući završni dokument Helsinške Konferencije o sigurnosti i suradnji u Europi, kao i zaključne dokumente nastavljenih zasjedanja održanih u Beču, Bonu, Madridu i Parizu;

sporazumjele su se kako slijedi

Članak 1.

Ugovorne stranke razvijat će, pomagati i omogućavati znanstvenu, tehnološku i visokoškolsku suradnju između dviju zemalja na načelima jednakosti i obostrane koristi.

Članak 2.

Ugovorne stranke će, u skladu sa ciljem ovog Ugovora, poticati sklapanje ugovora i suradnju između institucija, organizacija i osoba obiju zemalja na području koje obuhvaća ovaj Ugovor.

U tom cilju Ugovorne stranke poticat će:

- (a) Suradnju na raznim područjima znanosti, uključujući razmjenu znanstvenika, provedbu zajedničkih istraživačkih i razvojnih projekata, organiziranje zajedničkih znanstvenih seminara, konferencija i drugih znanstvenih skupova, razmjenu publikacija i informacija i sve ostale oblike suradnje o kojima će se Ugovorne stranke ili pojedine relevantne institucije obiju zemalja naknadno dogоворити;

- (b) Suradnju na području tehnologije, računalstva i informacijskog managementa, posebno će pomagati i poticati prijenos i razvoj novih tehnologija kao i uvođenje i razvijanje modernih informacijskih sustava između dviju zemalja.
- (c) Suradnju između visokoškolskih ustanova, razmjenu profesora, dodjele stipendija, omogućujući razmjenu dodiplomskih i poslijediplomskih studenata.
- (d) Suradnju na području biologije mora i pripadajućih tehnologija, kroz istraživanja u svezi zaštite okoline i ekologije Mediterana.

Članak 3.

Ugovorne stranke poticat će uzajamno priznavanje diploma, titula i akademskih stupnjeva što ih dodjeljuju njihove visokoškolske ustanove, zaključivanjem posebnih ugovora kojima će se utvrditi uvjeti i potrebe za ekvivalencijom.

Članak 4.

Primjenjujući odredbe ovog Ugovora dužna pozornost posvetit će se neovisnosti različitih akademskih i znanstvenih ustanova. Poštivat će se njihovo pravo iniciranja i održavanja međusobnih veza.

Članak 5.

Svaka od Ugovornih stranaka podupirat će sudjelovanje druge Stranke u znanstvenoj suradnji pod pokroviteljstvom treće Stranke (EC, UN, WHO, transnacionalne i podarske tvrtke itd).

Članak 6.

Razmjene predviđene ovim Ugovorom provodit će se na temelju uzajamnosti. Međunarodne putne troškove znanstvenika koji se razmjenjuju u okviru ovog Ugovora snositi će strana šiljateljica, dok će lokalne putne troškove, troškove hrane i smještaja snositi strana primateljica.

Članak 7.

Znanstvenici, tehnički stručnjaci i ustanove drugih zemalja ili međunarodnih organizacija mogu biti pozvani, uz suglasnost obju Ugovornih stranaka, da na osnovi trošak, ako nije drugačije dogovorenog, sudjeluju u aktivnostima koje se ostvaruju u skladu s ovim Ugovoru.

Članak 8.

Sukladno prihvaćenim međunarodnim konvencijama i sporazumima u području intelektualnog vlasništva, ugovorne stranke u okviru svojih važećih zakona i propisa, mogu postati zajednički titulari prava intelektualnog vlasništva glede rezultata aktivnosti iz ovog Ugovora.

Ugovorne stranke, podliježući prethodnom obostranom sporazumu o svim relevantnim aspektima, mogu registrirati prava industrijskog vlasništva sukladno svojim zakonima o industrijskom vlasništvu, a autorska prava označiti prema svojim zakonima o autorskom pravu.

Članak 9.

1. Ovaj Ugovor stupa na snagu danom primitka zadnje obavijesti diplomatskim putem jedne Ugovorne Stranke drugoj da su ispunjeni svi uvjeti predviđeni nacionalnim zakonodavstvom o njegovu stupanju na snagu.
2. Ovaj Ugovor ostaje na snazi pet godina od dana stupanja na snagu i automatski se produžuje za daljnje razdoblje od pet godina, ukoliko ga jedna od Ugovornih stanaka diplomatskim putem pismeno ne otkaže šet mjeseci prije isteka njegove valjanosti.
3. Prestanak važenja ovog Ugovora neće utjecati na završetak onih zajedničkih projekata koji su započeti a nisu dovršeni za razdoblje važenja ovog Ugovora.

Članak 10.

Svi nesporazumi koji mogu proisteći iz tumačenja i primjene ovog Ugovora Ugovorne stranke će riješiti mirnim putem.

POTVRĐUJUĆI gore navedene odredbe Ugovora, potpisnici ovlašteni od svojih Vlada, potpisali su ovaj Ugovor.

ZAKLJUČENO u _____, dne _____ u dva primjerka na hrvatskom, turskom i engleskom jeziku, pri čemu se sve tri verzije smatraju jednakom vrijednim.

U slučaju nesporazuma prilikom tumačenja ovog Ugovora mjerodavan je engleski tekst Ugovora.

ZA VLADU REPUBLIKE HRVATSKE

M. Čuranić

ZA VLADU REPUBLIKE TURSKE

Z. Ermenç